

вжтрѣшното държавно устройство. Но никой пъкъ неможе да отрече заслугитѣ и великитѣ дѣла, съ които нѣкои отъ тѣхъ ознаменовахъ царуванъето си: такъвизи бѣхъ *Іоаннъ I Асѣнь* — братъ и *Іоаннъ II Асѣнь* — синъ старого Асѣня. Отъ тѣхъ бащата поднови растуренното бѣлг. царство, братътъ го укрѣпи и усили отъ сѣка страна, а синътъ го възвыси до такава степенъ до каквато бѣше стигнало само во времето на Симеона Великыго.

Тѣй *Іоаннъ II Асѣнь* стой нѣкакъ по-высоко и отъ чича си и отъ баща си, че той можѣ да увеличи тѣхното достояніе и да спичели за себе си и за царството най-славно между царьетѣ на третята династія.

По дълбокъ политикъ отъ чича си, намѣсто да търси като него, сближеніе съ Римъ, *Іоаннъ II* знай да са ползова отъ обстоятелствата и направи щото *Търновскій Архіерей*, който до тогыва са намѣрваше подъ *Охридскія Патріархъ* ⁽²⁸⁾ да са почете съ Автономія и да са провазгласи за патріархъ съ едно царско и съборно подтвърдѣніе. —

Споредъ едно българско сказаніе, *И-ръ Ватаци* заедно съ *Патріархъ Германа* свикали сичкитѣ митрополиты, *Архіереи* и епископы отъ сичкото си царство, наедно съ *Архимандриты* и *Игуменитъ* му. Отъ своя страна и *І. Асѣнь* свикалъ митрополытитѣ, архіепископытѣ, епископытѣ отъ своето царство и честный иноческый чинъ отъ *Света-гора*. Тѣй събрався съ *всточнымъ царемъ Ватаціемъ на Понтьстѣмъ море* (въ *Лампсакъ*, срѣщу *Гелиболъ*), тѣ избрали *благовѣйнаго мжжа Іоакыма* *преждессвященанаго архіепископа Търновскаго*, и го нарекли *Патріархъ*. И не само словомъ, нж и *ржкописаніемъ Германа*

(28) *Gregog. II. 3, 3.* (у *М. Дринова* Гл. VII, стр. 84 — 89),